

Nacional

Els perfils falsos al Twitter són notícia

El cas Joana Masdeu posa sobre la taula una pràctica molt habitual avui en la política

S'acaben els privilegis per als funcionaris del Parlament

Els funcionaris que cobraven sense anar a treballar hauran de tornar a la cambra

POLÍTICA ENTREVISTA AL CONSELLER DE TERRITORI

Juli Fernández CONSELLER DE TERRITORI

“Qui ha d'aprovar els pressupostos és Junts, que és qui els ha fet”

GEOMETRIA VARIABLE • “Intentarem tirar endavant amb aquells amb qui hem assolit acords en la legislatura: Junts, la CUP, els comuns i, en alguns casos, el PSC” **INFRAESTRUCTURA** • “Volem que la Generalitat tingui la capacitat de gestionar vies i trens, no només Rodalies, sinó tots els trens del país”

Francesc Espiga / Xavier Miró
BARCELONA

Juli Fernández, exalcalde republicà de Sabadell, ha assumit la conselleria de Territori després de la sortida de Junts del govern. La conselleria recupera les competències d'Habitatge i perd les de Polítiques Digitals que tenia incorporades com a vicepresident l'anterior titular de Junts, Josep Puigneró.

La remodelació del govern que ha dut al seu nomenament s'ha produït en les circumstàncies més desitjables?

Home, no. Segur que no, però al final hem de respectar les decisions que pren la militància de Junts per Catalunya. En el moment en què decideix que surt del govern, la nostra obligació és continuar responnent a les necessitats de la gent. No dimitem d'aquesta responsabilitat. Així ho he explicat també a la gent que he rellevat, perquè crec que cal fer un reconeixement a la gent que estava fent el govern. I així ho he fet quan he tingut l'ocasió de parlar amb tots ells i totes elles, des del respecte absolut a les decisions que prenen altres formacions polítiques, més enllà de si les comparteixo o no.

Tenint en compte l'atmosfera política amb què es desenvolupava el pacte, ERC no sé si governarà millor en solitari, però

No hi haurà soroll al govern. En un context de crisi, el més responsable és un govern estable

més tranquil·la sí?

El soroll, per dir-ho així, no fa bé. El que és segur és que al govern, de soroll, no n'hi haurà. Per tant, si no hi ha soroll, és més fàcil fer bé. Nosaltres el que fem és respondre a una realitat que ens hem trobat i assumir la nostra responsabilitat de respondre a les necessitats de la gent. Ens ha tocat fer-ho en aquestes circumstàncies. En el context de diverses crisis que estem afrontant, el més responsable és que hi hagi un govern estable, que tingui capacitat d'actuar i de teixir projectes amplis amb la societat. Al final, som un govern de col·lecció amb la gent. El nostre compromís és fer avançar projectes que donin resposta a les necessitats reals, projectes adequats a la realitat, i construir-los a partir de l'acord ampli amb agents socials, econòmics i evidentment polítics, també per aconseguir que es tradueixi en suports parlamentaris a aquests projectes.

Les condicions econòmiques i socials no estan per permetre'ns eleccions ara mateix

El propòsit és acabar la legislatura o, passades les municipals, ja es veurà?

El nostre propòsit és servir la gent, fer que la seva vida sigui menys difícil, i fer-ho amb l'horitzó de les eleccions que hi pugui haver quan s'acaba la legislatura. El nostre compromís amb la ciutadania és servir-la tant temps com sigui possible, perquè les condicions socials i econòmiques no estan per permetre'ns eleccions ara mateix. En tot cas, aquesta és la voluntat i, crec, el que seria millor per al país.

Amb un suport parlamentari de trenta i pocs diputats, és plausible, això?

Hi haurem de treballar mesura per mesura. Han de ser mesures molt àmplies i compartides per agents socials, econòmics, per l'àmplia majoria de la societat, i aquelles que hagin d'anar a través d'iniciativa parlamentària les haurem de treballar amb els grups i a mi em costa de

creure que algú es pugui oposar a mesures que siguin evidentment bones per a la ciutadania, que facin avançar la qualitat de vida de la gent i que siguin àmpliament consensuades amb la societat. Crec que la irresponsabilitat i l'enuig la ciutadania no els entendria ni els premiarà. Hem de ser capaços tots plegats de treballar mesura a mesura per prendre les millors decisions. La nostra feina és aquesta.

Tornem a una època de geometries variables?

No. Tant de bo aquelles forces polítiques que van fer possible la investidura tinguin la mateixa intenció i siguin responsables. Per exemple, JxCat, coherent amb els pressupostos que va fer el conseller Giró. Crec que seria difícil d'explicar que no sigui així. Perquè si van fer els pressupostos ells quan eren al govern, vol dir que són uns pressupostos bons. Nosaltres intentarem tirar endavant amb aquells amb qui hem fet acords durant la legislatura, amb JxCat, amb la CUP i amb els comuns. I tan amplis com sigui possible si en alguns casos també som capaços de trobar acords amb el PSC. Però la nostra aliança és amb la ciutadania i hem de tirar endavant mesures que l'ajudin en la seva vida.

Dimarts aprovàvem un decret llei per incorporar 376 milions a la sanitat d'aquest país. Això haurà de passar pel Parla-

El conseller, durant l'entrevista al despatx del departament
ORIOI DURAN

ment d'aquí a 30 dies. Vaja, jo crec que és evident que és molt millor tenir 376 milions més per a sanitat que no tenir-los. Som aquí i estic convençut que tothom farà aquesta anàlisi i serà responsable. Som aquí, eh? No estem parlant només de posicions polítiques, sinó d'afectacions en la vida dels ciutadans i ciutadanes. I això, pel projecte polític que representem de manera àmplia, per l'independentisme, pel republicanisme, pel sobiranisme, crec que és important. Demostrar a la gent que ens preocupen les seves condicions de vida, i això és el que ens fa avançar, crec.

Des de la sortida del govern, sembla que Junts s'ha proposat fer una oposició dura. L'ha sorprès?

Puc dir el que m'agradaria i el que crec que a la gent li agradaria. La gent no entén que es pugui estar enfadat, que no s'assumeixin les responsabilitats, però aquesta és la meua visió. Ells prendran les seves decisions i

L'APUNT Titelles de la tecnologia

Mireia Rourera

Aquesta setmana passada es va presentar a la llibreria Ona l'últim llibre de Francesc Torralba, *L'ètica algorítmica* (Edicions 62), en què el filòsof ens posa en alerta sobre les xarxes socials, la virtualitat, la robòtica i la maquinització i el poder de les dades i la informació que, lluny de ser neutres i innocents, no només canvien la nostra manera de viure i treballar, sinó també la

manera de pensar. Torralba proposa un enfocament ètic d'aquest món i ens alerta que tota aquesta tecnologia, darrere la qual hi ha poders, "posa en joc el lliure albir" i que, si la fem servir sense coneixement ni consciència, ens pot convertir en titelles. El que ha passat amb "la periodista Joana Masdeu" al Twitter no per barroer ha de deixar de preocupar-nos.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quan l'independentisme va fer el 9-N, ERC estava a l'oposició i hi va donar suport

trobat, una dotació pressupostària assignada—, és molt estrany que qui els va fer, el responsable polític, l'organització política, ara digui que no són els seus o no són bons. Crec que és difícil d'entendre.

La situació podria dur a pactar els pressupostos amb el PSC o prorrogar-los?

Joestic dient que qui els ha d'aprovar és Junts. És qui els ha fet. Per què he d'obrir altres escenaris? I, si no ho fa, serà molt estrany i difícil d'explicar.

Sembla que el PSOE s'obre a obrir el meló del delictes de sedició. Quina és la posició d'ERC? Que no impliqui penes de presó?

És una qüestió prou rellevant per no fer-ne una subhasta pública. Es treballa amb discreció. Els organismes internacionals marquen quin és el camí: el Consell d'Europa, les Nacions Unides. El camí el marquen institucions internacionals de sol·licitud contrastada i de defensa dels drets humans, que no des-

perten cap sospita de tenir convivència amb l'independentisme i més aviat sí amb la defensa dels drets i la democràcia. A partir d'aquí, treball per tenir fruits. El que hem de fer és que tot avanci, perquè, si no, és difícil que puguem arribar a acords en altres carpetes, perquè aquesta és molt rellevant.

En aquest context, té sentit parlar de majories del 52% i d'unitat estratègica, o s'ha d'obrir un nou cicle com reclama Òmnium?

L'independentisme té més força política que mai. El repte principal és tenir la capacitat—i nosaltres hem intentat fer-ho—de saber on som, d'aprendre del que hem viscut i de projectar cap endavant com ho fem per ser més i més forts i tenir més capacitat per avançar. Òmnium està en un camí així i tothom ha de fer el seu camí.

En tot cas, segur que hem de compartir visions, estratègies. Quan l'independentisme va fer una de les primeres coses més importants per avançar, el 9-N, ERC estava a l'oposició i va donar suport a aquest camí. Vam treballar, perquè aquest és un marc que supera les conjuntures. Segur que hi ha coses difícils de gestionar, qui tingui aquestes situacions que les gestioni, que intenti protegir el conjunt del moviment de les seves problemàtiques internes, que les resolgui, i que no afecti el conjunt, perquè hi ha una co-

sabran el que fan. En un primer moment, tot es pot entendre, però no crec que això sigui un camí bo per a ningú.

L'aprovació dels pressupostos serà una primera pedra de toc sobre les relacions amb Junts.

Sí, però... Sé que, en clau periodística i política, això és molt rellevant, però crec que la part més rellevant és la que he dit abans: tenir eines, acords molt amplis, no només suports parlamentaris, que facin possible que hi hagi respostes al que viu

la gent. Davant d'aquests acords amplis, que tothom prengui posició políticament. I la ciutadania, que exigeixi les responsabilitats o opini sobre aquestes posicions. Si hi ha uns pressupostos treballats—jo en aquest departament me'ls he

Passa a la pàgina següent

Nou T-Roc Qüestió d'actitud

Quan tens actitud, es veu. Es veu en la teva manera de parlar, de moure't. Es veu en tot el que fas. Però, sobretot, es veu perquè aconseguixes sempre tot allò que et proposes.

Gamma nou Volkswagen T-Roc: Consum mitjà (l/100 km), de 4,6 a 7,8; emissió de CO₂ (g/km), de 122 a 168. Model mostrat: Volkswagen T-Roc R-Line amb equipament opcional.

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixòis,
Mont-ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

més informació

POLÍTICA ENTREVISTA AL CONSELLER DE TERRITORI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Juli Fernández CONSELLER DE TERRITORI

Ve de la pàgina anterior

sa molt més important a protegir, que és la capacitat de l'independentisme –des de la seriositat i la capacitat de treballar per la ciutadania– de continuar sumant gent.

El traspàs de Rodalies, ara sí? El veurem? Hi ha hagut una posició pública del PSC marcant els límits.

Tot el que faci que avanci està bé, però m'agrada situar-ho de manera bastant objectiva: si fos fàcil, suposo que ho hauria fet algú altre. El nostre compromís és ser exigents, diligents, amb el ministeri i no generar expectatives abans d'hora. Estem intentant arribar a acords. No som més enllà. Hem de ser realistes.

L'objectiu és que els ciutadans que cada dia agafen un tren tinguin una situació menys complicada respecte a la que tenen ara. I que la gestió de tot, dels trens i de les vies, la fes la Generalitat podria ajudar. Aquí hi ha punts complicats: la inversió associada. Fa molts, molts anys que no hi és i la situació precària que tenim és fruit d'això. No és conjuntural.

El ministeri s'hi ha mostrat predisposat, però adverteix que la infraestructura i els serveis entre comunitats com el TAV i l'Avant continuaran sent estatals i no se separarà ni Renfe ni Adif.

Hi ha tots aquests obstacles i hem de ser capaços de veure si tenim vies de sortida. La qüestió rellevant és si arribarem al punt de tenir la capacitat de gestió de la infraestructura i els trens des d'aquí. Aquest és el meu objectiu principal. La resta és soroll o foc d'encenalls.

L'altre dia, al Parlament, el diputat Terrades (PSC)... Jo no pretenia parlar de Rodalies perquè és prou evident, però tampoc pot ser que inflin el pit sobre algunes inversions. Està molt bé que hagin reconegut que poden comprar trens sense que hi hagi un contracte programa i que els comprin, gairebé 900 milions, molt bé. Però el problema de Rodalies és la infraestructura. Tant de bo se solucionés amb nous trens, però en la infraestructura no tenim avenços de moment.

Vostès, amb les condicions que posa l'Estat –contracte programa amb Renfe, infraestructura estatal, unitat de Renfe i Adif–, estan disposats a acceptar?

Sobre intuïcions, ni en Rodalies, ni en el Quart Cinturó ni en l'aeroport, no hi treballo. Treballo

Juli Fernández, conseller de Territori de la Generalitat ■ ORIOL DURAN

sobre documents. Quan tingui documents escrits que pugui avaluar, esmenar i discutir, i un cop ho hagi tancat, ho explicaré. Volem fer passos endavant perquè la Generalitat tingui la capacitat de gestionar trens i vies a Catalunya i no fer-ho només amb Rodalies, sinó un paquet global de tots els trens que tenim al país. Perquè al final les xarxes han de parlar entre si i treballar d'aquesta manera és molt més potent. També sempre dic que, l'endemà de l'hipotètic traspàs de Rodalies, els problemes seran els mateixos. Estaríem assumint una responsabilitat immensa, en una situació molt delicada, molt precària, i això diu molt de la responsabilitat que estem disposats a assumir com a govern. Perquè el més fàcil seria no voler-ho fer.

Per tant, una certa exigència que els recursos que no hi han estat hi siguin, perquè, si no, el traspàs no acabarà ajudant la

gent. Quan poses propostes sobre la taula, han d'estar treballades, tancades. Perquè si poses propostes sobre la taula que no estan tancades, potser el teu objectiu no és que passi, sinó fer veure que vols que passi. I això, per desgràcia, en els darrers mesos, en l'àmbit que em toca gestionar, ha passat algunes vegades. Hem de ser responsables per la gent, perquè, si no, acabes generant una frustració que no porta enlloc.

Quan més ha passat? En quins casos? L'aeroport?

La proposta d'Aena d'ampliació de l'aeroport n'és un cas evident.

Cas evident de què?

De proposta que es posa sobre la taula que no respon a les necessitats reals i que no respon als consensos del nostre país. Hi ha un consens de fa molts anys que el Prat l'hauria de gestionar la Generalitat i la proposta d'Aena és

una proposta d'Aena. Qui fa la proposta del que s'ha de fer és Aena. Punt dos: no protegeix els espais naturals, al contrari. Hi ha un consens molt ampli que els entorns naturals metropolitans els hem de preservar, i durant la covid hem vist que aquests espais són molt importants per a la vida. Hi ha una altra proposta molt consensuada: la intercontinentalitat del Prat –no sé si són els interessos reals d'Aena–. Per tant, com a país hem d'intentar construir una proposta que respongui als interessos reals. La situació real és d'emergència climàtica. No som als anys noranta ni als seixanta. Les propostes dels seixanta i els noranta per al 2050 o per al 2070 no serveixen. Una proposta posada sobre la taula a correu, amb un termini marcat que, si no es compleix, la inversió no arriba, i sense capacitat de poder incidir en la proposta... Crec que potser no volia que fos una realitat.

Aena potser no volia que la seva proposta per a l'aeroport del Prat fos una realitat

Actuar sobre vies existents és molt millor per al teixit productiu del Vallès que el Quart Cinturó

ERC del Vallès s'oposa a allargar el Quart Cinturó fins a Sabadell i Granollers.

El Quart Cinturó es va projectar el 1960. En 62 anys, algunes coses han canviat. El debat és quina necessitat hi ha de mobilitat al Vallès? Principalment és la interconnexió ferroviària i algunes connexions viàries com la de Castellar a la C-58, i la millora de la connexió viària entre el Vallès Oriental i el Vallès Occidental. Actuar sobre infraestructures existents és molt millor per al nostre teixit econòmic i productiu –perquè els polígons hi són a prop– que no pas fer una via d'alta capacitat, molt al nord del teixit productiu i que posa en risc els espais naturals de la plana del Vallès, perquè la pressió urbanística la traslladaria cap amunt.

El preocupa una certa política 'populista' en les tarifes del transport públic?

Em preocupa que, volent ajudar la gent a agafar el transport públic en una situació complicada econòmicament, es posi en risc aquest transport. Crec que no som aquí, però em preocupa. Qui determina les gratuïtats també hauria de ser responsable de la falta d'ingressos que acaba generant. El populisme té les cames curtes i dura el que dura. Si hi ha mesures extraordinàries de gratuïtat, la compensació del dèficit d'ingressos hi ha d'anar associada, perquè, si no, pots tenir un problema amb una estructura vital.

Espereu que l'Estat respongui sobre aquest dèficit?

Sempre és esperable que qui genera els dèficits els assumi. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Adeu a la llicència d'edat

RETORN • Els funcionaris del Parlament que cobraven sense anar a treballar hauran de tornar a la cambra **RETARD** • La derogació del privilegi arriba després de molts ajornaments i negociacions

Clara Ribas
BARCELONA

La comissió d'afers institucionals del Parlament va acordar la setmana passada procedir a l'execució de l'acord del 28 de juliol que els funcionaris del Parlament amb la llicència d'edat en vigor es reincorporin al lloc de treball l'1 de novembre. Es deixava així sense efectes les llicències d'edat que s'havien autoritzat abans de la derogació de l'article 79 dels estatuts del règim i el govern. L'execució de l'acord arriba molts mesos després que es tingués coneixement d'aquestes llicències i després de molts ajornaments de presa de decisió sobre el tema per part dels responsables del Parlament.

L'escàndol de les llicències per edat va esclatar a principi d'any arran d'una investigació

del diari *Ara*. Aprovades per unanimitat el 2008, quan la cambra estava presidida pel republicà Ernest Benach, des d'aleshores se n'han concedit 62. Inicialment permetia als treballadors deixar de treballar a partir dels 60 anys –sempre que complissin certs requisits–, rebre el sou sencer i, a més a més, continuar acumulant triennis, malgrat no tenir cap activitat laboral. El cost anual d'aquests sous pujava a 1,7 milions d'euros.

Reincorporació difícil

Segons fonts parlamentàries, els responsables en recursos humans de l'administració parlamentària han constatat l'existència de "dificultats objectives a nivell d'organització en la gestió de la incorporació en bloc de les persones amb llicència d'edat que han de reincorporar-

Reunió de la Mesa del Parlament, la setmana passada ■ ACN

se. Les dificultats s'han centrat en aquells casos en què la reincorporació comporta adaptar funcions del seu lloc de treball o fer noves tasques, com la transferència de coneixement o l'elaboració de propostes de millora

dels processos de l'administració. Ateses aquestes dificultats s'ha acordat la reincorporació dels treballadors es faci de manera progressiva.

Actualment tenen concedides llicències per edat un total

de 32 funcionaris, dels quals cinc no s'han de reincorporar perquè els queda menys d'un any per arribar a l'edat legal de jubilació. Així, són 27 els treballadors que s'han de reincorporar i ho faran en quatre fases. La primera comença a partir d'avui i inclou dotze treballadors que tenien concedides les llicències abans de la seva derogació i que van començar a gaudir-les a partir de l'any 2022. En la segona fase, la incorporació es farà, com a molt tard, l'1 de maig del 2023. Inclou cinc persones que gaudien de llicències a partir de gener del 2021. La tercera i quarta fase dona de màxim el 31 de desembre del 2023. En aquest cas són un grup de set funcionaris i un altre de tres que van començar la llicència durant el 2020 i el 2019, respectivament.

Segons expliquen les mateixes fonts del Parlament, tots els treballadors que es reincorporen, sigui en la fase que sigui, poden optar per fer-ho presencialment o per teletreball. Aquesta darrera modalitat pot incloure un seguiment a través del control de presència i dels objectius o bé un seguiment a través de fites i indicadors de la feina realitzada. ■

AITONA.

5 i 6 de novembre

JORNADES DE FORMACIÓ I DIFUSIÓ DIDÀCTICA

La darrera ofensiva republicana a Catalunya (1938): Robert Capa a Aitona

VINE A REFER LES PASSES DEL MILLOR FOTÒGRAF DE GUERRA I DESCOBREIX LES FOTOGRAFIES QUE VA FER A AITONA!

Més informació:

973 79 40 10

fruiturisme@ajuntamentaitona.cat

www.fruiturisme.cat

#RobertCapaAitona

Ajuntament d'Aitona

Aitona amb fruit de post

memorial
de
democràtic

Diputació de Lleida

ICECS
CENTRE D'ESTUDIS
COMARCALS
DEL SEGRIÀ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joana Masdeu no està sola

XARXES • Els experts veuen “destraler” el cas de la suposada periodista vinculat a Junts, però coincideixen que la creació de perfils falsos és una pràctica habitual **PERILL** • Consideren un risc aquests mètodes i recreen educació per combatre'ls

Anna Serrano
BARCELONA

El de Joana Masdeu es recordarà, amb tota probabilitat, com un dels casos de creació de perfil *fake* a Twitter més destralers que es recorden. La suposada periodista nascuda el 23 d'octubre a la xarxa hi va morir tan sols tres dies més tard, després que es constatés que no només no existia la pretesa corresponent parlamentària, sinó que, segons va revelar *Nació Digital*, el compte al seu nom estaria associat a un estret col·laborador de la presidenta de Junts, Laura Borràs, malgrat que ell ho nega. En les piulades fetes, poques, es donava suport a la mà dreta de l'expresidenta del Parlament, Francesc de Dalmaes, i s'aprofitava per carregar contra l'exlíder de JxCat, Jordi Sánchez, o el diputat Albert Batet.

“En aquest cas estem davant d'una pràctica molt barroera. És un perfil que tot just s'acabava de crear, no tenia històric, i el seguien, sobretot, les persones a qui se suposa havia d'acabar donant suport”, considera el professor i investigador de *social media* a la UOC Ferran Lalueza, que afegeix a la llista de nyaps que es presentés com a periodista, ja que semblaria “que tens alguna projecció pública, pel mitjà de comunicació i perquè algun polític t'ha de conèixer”. “És un exemple de mala praxi, perquè des del punt de vista ètic i deontològic, aquest tipus d'actuacions no són acceptables, però, a sobre, doble mala praxi, perquè està molt mal fet”, rebla Lalueza.

Un perfil com el de Joana Masdeu funciona, fonamentalment, com a caixa de ressonància a Twitter, xarxa de debat polític per excel·lència. “El que pretenen és amplificar el missatge, esperar que una persona amb influència et repiuli”, detalla el professor d'informació i comunicació de la UOC Alexandre López Borrull. Així va ser. Personalitats de l'entorn de Borràs van fer retuit i van estendre el relat del perfil fals, però també li van aportar credibilitat.

Una realitat incòmoda

Però Joana Masdeu no està sola, perquè, més enllà del cas fet públic aquesta setmana, al qual López Borrull afegeix el qualificatiu *matusser*, tenir perfils falsos a les xarxes socials és una pràctica comuna dels partits polítics. El juny del 2019 Twitter va informar que havia tancat més d'un centenar de

Joves mirant els seus telèfons mòbils en una imatge d'arxiu ■ JOSEP LOSADA

comptes falsos que vinculava a ERC a través dels quals “intentava influenciar de manera inorgànica en l'opinió pública”. El setembre del mateix any, la plataforma va fer desaparèixer 259 perfils, en aquest cas relacionats amb el PP, amb què es pretenia fer “spam o repiular per augmentar la interacció”. Tant els republicans com els populars van assegurar que no en tenien coneixement. L'afer més paradigmàtic fora de l'entorn polític, però, és el Barçagate, una suposada campanya de difamació a les xarxes socials per protegir la imatge de l'aleshores president del Futbol Club Barcelona, Josep Maria Bartomeu, i desprestigiar jugadors com Messi o Gerard Piqué.

“És superhabitual, els comptes falsos els utilitza tothom encara que sigui una realitat incòmoda”, assenyala el llicenciat en història, arqueòleg i expert en transformació digital Genís Roca. “Aparentar sorpresa és postuereig”, sentència, remarcant que hi ha empreses amb comptes de fa anys dedicades a oferir aquest tipus de serveis, que modulen aquests perfils en funció de l'interès de qui les contracta. “Els que ho fan bé tenen un banc d'usuaris creats prèviament que els dona cert caixet històric”, coincideix Lalueza, que alerta: “Quan es fa bé, és molt més difícil que s'acabi detectant.” Per Roca, però, si parlem de Joana Masdeu, “la notícia no és la creació d'un perfil fals, sinó amb

quin objectiu s'utilitzen les xarxes socials” i més en un cas en què des del primer moment “tothom ja estava en la fase dos de la conversa”, atès que des de l'aparició del compte es dona per fet que és *fake*. El que es volia era “desestabilitzar un sector d'un partit i beneficiar-ne un altre”, recull Roca, que, de fons, veu com a problema greu que s'estigui massa pendent de les xarxes i, per tant, “de l'opinió”, per prendre decisions rellevants de la vida política: “Se'ls fa massa cas.”

Twitter n'admet menys del 5%

Els comptes falsos és un dels grans problemes de Twitter i la raó per la qual Elon Musk recelava de la compra de la plataforma per més de 44.000 milions de dòlars, una operació que es va tancar dijous. Twitter n'admet menys d'un 5%, xifra que els experts i el president de Tesla posava en dubte i pujava fins al 20% dels 330 milions d'usuaris que té la xarxa, malgrat que la dada real no se sap amb exactitud. Descobrir-los és un maldecap. “Twitter té una política força activa amb vista a detectar i eliminar els perfils falsos i, de fet, ho fa de manera habitual. La segona constatació és que tot aquest esforç és clarament insuficient”, remarca Lalueza, que assenyala la facilitat per a la creació, tan sols amb un telèfon, o encara més senzill amb un correu electrònic, com una de les claus que explica la proliferació d'usuaris *fake*.

67%

dels internautes espanyols estan preocupats per la desinformació i les notícies falses a Internet, segons el Digital News Report España 2021

42%

dels espanyols estava preocupat per les notícies falses provinents de polítics generades durant la crisi de la Covid-19, una xifra molt més alta que la de la mitja de la resta de països, situada en el 29%, també segons el Digital News Report España 2021

Augment de la desconfiança

Els comptes falsos, la desinformació... “és el costat fosc de les xarxes socials”, alerta López Borrull, que observa els perfils irreals com “un dels elements que fan mal a les xarxes i un problema de futur”. La doctora en comunicació de la UAB i impulsora de Learn to Check, una associació que fa formació en educació mediàtica, Nereida Carrillo, considera greu “que des d'alguns partits i alguns governs s'utilitzi la desinformació com a tàctica de comunicació política” i, citant l'activista Simona Levi, recorda: “Sovint ho fan amb els nostres diners.” Remarca que, malgrat que s'acostuma a atribuir la desinformació a països allunyats, és una pràctica comuna “molt poc neta i que augmenta la desconfiança en la política”. La contradicció, destaca, és que des de l'àmbit polític es recorri a mètodes que acaben augmentant la distància amb la ciutadania. Entre les propostes perquè ens hi enfrontem, Carrillo situa la formació en primer terme: “Cal educació mediàtica, contrastar la informació i filtrar-la, per saber si és valuosa o no, i d'on procedeix.” I hi afegeix dues demandes imprescindibles: “responsabilitat a les xarxes socials als polítics i a les institucions” i “gestionar com a ciutadans les nostres xarxes amb cultura democràtica i valorant l'ètica digital”. ■